

Denna strategirapport beskriver huvudsakliga resultat av den strategi, 2004 – 2006 som med sina upprepade förlängningar avslutades 31 december 2017. Därefter beskrivs aktuell kontext, huvudsaklig inriktning, förändringsteori och planerad operationalisering på portföljnivå av strategin för bilateralt utvecklingssamarbete mellan Sverige och Burkina Faso 2018 – 2022.

Den aktuella nationella situationen, med ökande konfliktnivå och terrorhandlingar, och hög inrikespolitisk konfliktnivå, gör utvecklingssamarbete dels svårare att genomföra, dels än mer aktuellt och viktigt. Burkina Fasos utsatta situation i Sahel gör att upprätthållande av fred och framsteg på utvecklingsområdet är nödvändiga om allvarig instabilitet ska kunna undvikas.

Den avslutade bilaterala strategin för utvecklingssamarbete har uppnått viktiga resultat såväl vad gäller demokratisk utveckling, ökad respekt för mänskliga rättigheter och jämlikhet, som på området uthållig förvaltning av naturresurser som vatten och skog. Dessa resultat har möjliggjort framsteg i termer av minskad fattigdom.

Aktuell strategi bygger vidare på dessa resultat. Förändringar och förstärkningar gäller dels nya planerade insatser för ökad tillgång till rättssystemet och därtill kopplat ökad respekt för mänskliga rättigheter, dels förstärkta insatser inom området naturresurs-hushållning, inklusive stärkta ekonomiska incitament hos lokalbefolkningen. I det senare fallet ges nu också en inriktning mot bredare jordbruk samt förnybara energikällor. Stor vikt läggs vid hushållning med knappa vattenresurser för bruk och produktion under den långa torrperioden, återvinning av eroderad mark för jordbruksodling, hållbart bruk av hårt ansatta skogsresurser och ökade inkomster för lokala brukare. Tillsammans bidrar alla dessa insatsområden till att stärka inriktningen mot ökad resiliens (motståndskraft) för samhället inklusive lokalsamhällen, hushåll och individer, givet pågående klimatförändringar och dess negativa effekter.

Fokuseringen i den nya strategin utgår från en multidimensionell fattigdomsanalys. Inriktningen är mot landsbygd, sårbara grupper såsom kvinnor och barn samt geografiska områden där fattigdomen är mer utbredd. Fyra principer genomsyrar hela verksamheten: jämställdhet, hänsyn till miljö och klimatförändringar, rättighetsperspektivet och konfliktkänslighet. Därtill syftar insatser till att förstärka offentliga organisationers funktion och roll.

1. Slutsatser från den tidigare strategins genomförande

Viktiga resultat från Sveriges bilaterala utvecklingssamarbete med Burkina Faso under perioden 2011-2017 var bland annat följande:

- Burkinska civilsamhällesorganisationer bidrog till övergången till demokrati under 2014-15. Det folkliga upproret mot de planerade tilläggen till konstitutionen i oktober 2014, liksom mot statskuppen i september 2015, bidrog starkt till den relativt fredliga och mycket framgångsrika övergången. Oberoende observatörer menar att långsiktigt stöd till civilsamhällesorganisationer, där Sverige är den främsta biståndsgivaren, var en viktig bidragande faktor;¹
- Det svenska stödet bidrog till att fredliga val kunde hållas med rimliga nivåer av deltagande, vilket möjliggjorde en formell övergång till demokratiskt styre;²
- Förbättringar inom respekt för mänskliga rättigheter, till exempel 13 fungerande regionala rådgivningscenter – en i varje region – införandet av barns rättigheter i den nationella läroplanen och starkare lagstiftning. Förbättringar inom jämställdhetsfrågor, t.ex. om kvinnors företagande;³
- På området förvaltning av naturtillgångar har det svenska utvecklingssamarbetet bidragit till en bättre anpassning till klimatförändringar, främst vad gäller vatten och skog – och genom grundandet av en nationell miljöfond;⁴
- Mindre dammar har rustats upp och byggts så att odling kan pågå under torrtiden. Andra resultat är förbättrad lokal skogsförvaltning och återvunnen odlingsmark.⁵
- Fungerande modeller för decentraliserat skogsbruk, vilka ger inflytande och ansvar åt lokalbefolkningen, har utvecklats och spridits, och strukturer för ökade investeringar i miljöskydd och anpassning till klimatförändringar har utvecklats i form av en nationell fond;⁶
- Förbättrad statistik har lett till bättre och mer användbar kunskap om fattigdomssituationen och incidenter, liksom om andra utvecklingsproblem.⁷

2. Strategisk kontextöversikt

2.1 Förändrad kontext

¹ Hagberg et.al. (2017): Transformation sociopolitiques burkinabè de 2014 à 2016, Uppsala universitet.

Assambus (2015) Burkina Kontakt, Nummer 1, s 26-27.

² PNUD (2017) : Rapport finale d'évaluation indépendante, effectuée par BANGARA R. V. et J. K. NATIELSE, du 24 juillet au 11 août 2017 au BURKINA FASO.

³ MJDHPC (2015), Rapport analytique, p 9-10 ; (2016) Rapport analytique, p 12 ; (2017), Projet de rapport de performance annuelle 2017 CSD Justice et Droits Humains, pp 37-38 ; 37, 54-56.

⁴ MEEVCC/FIE. 2017. Rapport d'activités de l'année 2016 du Fonds d'Intervention pour l'Environnement (FIE)

⁵ Sida (2017) Evaluation finale du 'Projet de Réduction de la Vulnérabilité des Petits Barrages aux Changements Climatiques (PRVPB-CC)'. Sida decentralised evaluation 2017 :16.

⁶ TREE AID (2017) Decentralisering för skogsförvaltning till hjälp för fattiga i Burkina Faso. Årsrapport juli 2016 - juni 2017.

⁷ INSD (2017)

Den försämrade säkerhetssituationen längs gränsen mot Mali påverkar i allt högre grad utvecklingssamarbetet med Burkina Faso. Upprepade terrorattacker, särskilt i landets norra delar, har lett till ett ökat fokus på säkerhetsarbete från regeringens sida, liksom större svårigheter att genomföra projekt och program i de drabbade områdena. På längre sikt finns även risk för att den ännu unga demokratin ska destabiliseras. Människors trygghet är hotad. I Sahelregionens tre provinser skapar den stora andelen flerdimensionellt fattiga bland befolkningen en grogrund för rekrytering till våldsam extremism.⁸ Som svar på detta skapades regeringen i juli 2017 ett program för Sahelregionen, vilket främst fokuserar på sjukvård, utbildning, infrastruktur och jobbskapande. Andra aspekter av programmet var ökad närvaro av säkerhetsstyrkor och bättre lokal styrning. Ett flertal biståndsgivare utreder för närvarande möjligheterna till insatser i Sahelregionen.

Generellt riktas ett allt större biståndsfokus på frågor som rör lokal motståndskraft. Ekonomisk fattigdom - bristande tillgång på resurser - är fortfarande mycket utbredd i hela landet. Över 40 procent lever under fattigdomsgränsen.⁹ Den mer långsiktiga utmaningen rör klimatförändringarnas negativa effekter, vilka förstärks av trycket från den snabbt växande befolkningen. Fattigdomsproblemet i Burkina Faso är mångfasetterat och flerdimensionellt. Förutom dålig hälsa och låga utbildningsnivåer är även bristande tillgång på vatten och andra produktionsfaktorer centrala orsaker till fattigdom. Bland förutsättningarna för en hållbar användning av vatten och andra naturtillgångar finns frågor som rör både tillgång och styrning. Förmågan hos lokalsamhällen och individer att kontrollera och förvalta dessa resurser är av central betydelse. Detta är av kritisk vikt om människors möjligheter och valfrihet ska kunna växa.

Den nyvalda demokratiska regeringen visar hög ambition. Bland de positiva förändringarna märks förbättrad politisk stabilitet och ett civilsamhälle som rör sig från gatuprotester mot långsiktigare maktgranskning. Medborgarnas röster och inflytande stärks. Det finns dock strukturer som håller utvecklingen tillbaka: frustrationen bland statligt anställda har lett till ett snabbt växande antal strejker under 2017, flera av vilka pågått under månader. Verkställandet av regeringens politik och program har därmed försenats, vilket bland annat lett till allvarligt försenade investeringar i infrastrukturen. Både förvaltningen av naturtillgångar och den svaga styrningen representerar därför stora utmaningar för närvarande.

Sida försöker bemöta ett antal av dessa utmaningar, särskilt i samband med den nya femåriga samarbetsstrategin som antogs i slutet av 2017. Fokus ska även fortsatt ligga på främjandet av mänskliga rättigheter, demokrati och jämställdhet, liksom den hållbara användningen av naturtillgångar såsom vatten, skog, mark och energi, för att kunna bekämpa fattigdom. Nya insatser inriktar sig tydligare på jordbruket med ett fokus på motståndskraft, och syftar till att återuppbygga övergiven och eroderad jordbruksmark med metoder som kan leda till skördar över snittet.¹⁰ Förbättrad användning av vattenresurser i dammar ger ökad produktion och inkomst under torrtiden. Investeringar i sociala trygghetsprogram är avsedda att - i kombination med andra effekter - hjälpa småskaliga jordbrukare att ta på sig ökad ekonomisk risk. Insatserna syftar tillsammans till att öka produktiviteten och skapa en hållbar jordbruksproduktion. I det långa loppet och i ett bredare perspektiv kan detta bidra till en strukturell omvandling av ekonomin. Kortsiktigt skapas jobb och motståndskraften stärks, och risken för konflikt reduceras.

⁸ UNDP (2017) Journey to Extremism, New York.

⁹ INSD (2014) EMC – Pauvreté au Burkina Faso, Ouagadougou

¹⁰ Baudin, F (2017) Wégoubri : un bocage au Sahel- Entretiens avec Henri Gerard, CEM, France.

2.1 Sveriges roll i strategisammanhanget

Tabell 1. Biståndsgivarsammanhang

Det totala utvecklingsbiståndet utgör 22% av den nationella budgeten (2015, devinit.org)	Sveriges andel av det totala utvecklingsbiståndet utgör 2,5-3,5% (den högre andelen senare under strategiperioden)
	Den gemensamma EU-strategin gäller 2018-2021 Status för EU:s gemensamma program: avslutande förberedelser
De fem största biståndsgivarna (organisationer och/eller länder) är: Världsbanken (IDA), EU, Frankrike, USA, Globala fonden.	Sverige är den trettonde största biståndsgivaren. Av EU:s medlemsländer är Sverige den fjärde största biståndsgivaren.

Sverige spelar en aktiv roll i samordningen av biståndsgivare genom sitt deltagande i regeringens dialogforum om samarbetets tematiska områden. Sverige har för närvarande delat ordförandeskap i dialogforumet för rättvisa och mänskliga rättigheter. Sverige deltar dessutom i EU:s samordning och gemensamma programplanering, bland annat i egenskap av ledare på området miljö och klimatförändringar.

2.2 Synergier med andra svenska strategier

Synergier söks med den regionala Afrikastrategin, i synnerhet för gränsöverskridande vattenfrågor och stödet till ECOWAS arbete på detta, och IUCN:s arbete på skogsbruk, gränsöverskridande vatten och klimatförändringar. Synergier söks även med den humanitära strategin, främst där livsmedelsbistånd riktas mot befolkningsgrupper och geografiska områden där den bilaterala strategin är inriktad på ökad motståndskraft. Den globala strategins stöd till ILO:s jämställdhetsorienterade arbete om rättvis sysselsättning kompletterar dessutom den bilaterala strategins arbete på jämställdhet.

Hänsyn tas till garantiinstrumentet, främst i samband med förnybar energi och/eller områden där “inkluderande finans” är av särskild stor vikt.

3. Slutsatser från operationaliseringen: Förändringsteori, genomförande och observation

3.1 Val, prioriteringar och förändringsteori

Sveriges strategi för utvecklingssamarbete med Burkina Faso 2018-2022 har som främsta målsättning att bidra till att personer som lever i fattigdom och förtryck ska kunna förbättra sina levnadsförhållanden och stärka sin motståndskraft. Operationalisering av strategin pågår och kommer att avslutas senare under 2018. Huvuddrag och principer, liksom portföljens urval, har dock kommit en lång väg.

Verkställandet av strategins övergripande målsättning söks genom arbete på två separata stödområden respektive fyra mål:

Mänskliga rättigheter, demokrati, lagstyre och jämställdhet

- *Stärka respekten för lagstyre och tillgång till rättssystemet*
- *Starkare demokratiska institutioner och ökad öppenhet och kapacitet i statsförvaltningen*

- *Stärka respekten för mänskliga rättigheter, särskilt för kvinnor och flickor, och ökade möjligheter för utsatta personer att utöva sina rättigheter*
- *Bättre kapacitet hos civilsamhället att främja öppenhet, ansvarsskyldighet och större respekt för mänskliga rättigheter, demokrati och lagstyre*

Motståndskraft, miljö, klimat och energi

- *Bättre möjligheter till hållbar försörjning med fokus på småskaligt jordbruk*
- *Bättre styrning och hållbar användning av naturtillgångar*
- *Ökad produktion av och tillgång på hållbar, förnybar energi*
- *Förbättrad tillgång till grundläggande offentlig service och social trygghet*

Strategins åtta mål, tillsammans med strategins allmänna orientering, gör det nödvändigt att fokusera på landsbygden, småskaligt jordbruk, inklusive strategier för jordbrukets diversifiering, samt skogsbruk, liksom bredare försörjningsmöjligheter för utsatta grupper. För att verkligen tackla fattigdom under de förutsättningar som råder i Burkina Faso måste prioriteten vara att förbättra tillgången på, och förvaltningen av, grundläggande produktionsfaktorer, särskilt naturtillgångar – vatten, mark, växter och djur. Nio av tio fattiga i Burkina Faso bor på landsbygden, och deras försörjning är främst beroende av naturtillgångar såsom vatten, jordbruksmark, boskap och skog. Den korta odlingssäsongen och växande problem med negativa effekter av klimatförändringar, tillsammans med den försämrade säkerhetssituationen, snabbt växande befolkningstryck och allmän resursbrist, gör att bättre förvaltning av naturtillgångar är en nyckel till ytterligare fattigdomsbekämpning.

Offentlig styrning, säkerställande av rättigheter, rättvisa och sociala tjänster bör också likriktas med dessa prioriter i den mån det är möjligt. Insatsernas geografiska såväl som sociala fokus vägleds nu och i framtiden av en flerdimensionell fattigdomsanalys, vilken kommer förnyas periodiskt. Detta leder för närvarande till ett fokus på provinserna i landets centrala/norra och östra delar, liksom en provins i väster. Valet av implementerande partner speglar sökandet efter en balans mellan å ena sidan mer direkta resultat, vilka kan levereras av t.ex. effektiva civilsamhällesorganisationer, NGO:er eller aktörer inom privat sektor, och å andra sidan långsiktig hållbarhet för dessa resultat, vilken stärks om myndighetssystemet kan öka sin effektivitet.

Den unga och svaga demokratin måste stärkas, bland annat med ett mycket starkare socialt kontrakt. Förväntningarna på regeringen är hög, men kapaciteten är låg. Ett effektivare och rättvisare rättsväsende, utan straffrihet och korruption, är av överordnad vikt. Bättre respekt för mänskliga rättigheter – ekonomiska, sociala och kulturella liksom medborgerliga och politiska – är nödvändiga för att kunna upprätthålla demokratin. Relationerna mellan stat och samhälle är som svagast i avlägsna landsbygdsområden, där de sociala tjänsterna också fungerar som sämst. Stärkandet av demokrati och mänskliga rättigheter kräver deltagande från alla håll, offentliga strukturer liksom en mängd organisationer inom civilsamhället.

Genom att stärka den offentliga kapaciteten för decentraliserad, men också mer inkluderande och hållbar, förvaltning av gemensamma naturtillgångar, ökar möjligheterna för utsatta grupper att stärka sin motståndskraft. Ökad tillgång på resurser, tillsammans med förbättrad tillgång på kunskap och finansiering för enskilda jordbrukare och kollektiv, kommer leda till högre produktivitet för jordbruket, vilket i sin tur ökar möjligheterna för investeringar, diversifiering, ökad bearbetning av jordbruksprodukter, ökad ekonomisk dynamik och i slutändan möjlighet till strukturella ekonomiska förändringar. En mer decentraliserad statsförvaltning innebär även potential för bättre möjligheter till fredlig och rättvis konfliktlösning rörande gemensamma naturtillgångar. Stärkt lokal och nationell kapacitet för varningssystem och krishantering är särskilt viktigt i och med återkommande naturliga

och väderrelaterade katastrofer. Detta ger kvinnor och män från både landsbygd och stad generellt bättre möjligheter att förbättra sina levnadsförhållanden som alternativ till migration till städer eller andra länder.

Baserat på analysens slutsatser om kvinnors utsatthet, liksom det faktum att kvinnor utgör en majoritet av landets småskaliga jordbrukare, kommer det svenska samarbetet lägga särskild tonvikt på kvinnliga aktörer.

Ökad tillgång på dricksvatten minskar utsattheten för hushåll och individer. Tillgång på och förvaltning av vattenresurser i produktiva syften är helt centralt. Förbättrad renhållning bidrar till bättre hälsa, vilket är en förutsättning för ökad motståndskraft liksom ökad produktivitet i jordbruket (t.ex. genom mänsklig gödsel och biogasproduktion). Tidigare resultat från det svensk-burkinska samarbetet på central och lokal förvaltning av vattenresurser, renhållning och klimatanpassade reservoarer har lagt en god erfarenhetsgrund för fortsatt samarbete.

Att förbättra funktionen hos de marknader som är av särskild vikt för personer i fattigdom är en nyckel inom skogsbruk och jordbruk. Offentliga strukturer kan bidra till arbetet genom att föreslå insatsområden, stödja rättigheter till säkert ägande och arbeta för att skala upp positiva erfarenheter.

Mark som övergivits på grund av jorderosion kan, med hjälp av lokala markreformer (bildandet av större enheter) och främst traditionella och välkända jordbrukstekniker, återvinnas och kultiveras på ett sätt som ger substantiellt ökad produktivitet. Sådana aktiviteter har rönt stor framgång ända sedan de stora katastroferna med torka i slutet av 1970- och början på 1980-talet. Den snabba befolkningsökningen gör dock nu att det skyddande skogstäcket snabbt krymper, vilket lett till att jorderosion och ofruktbar mark återigen ökar.

Att hantera produktiva naturtillgångar på ett miljömässigt hållbart sätt är en grundförutsättning för den strukturella ekonomiska transformation som står i centrum för den nationella utvecklingsplanen PNDES. Större produktivitet inom jordbruket – under sunda miljöförutsättningar – är en nödvändighet för tillväxt inom andra ekonomiska sektorer. Detta beror dels på den familjebaserade jordbrukssektorns stora andel av ekonomin, dels på nödvändigheten att mätta den allt större befolkningsandel som väljer att lämna jordbruket. Metoder för ökad produktivitet inom jordbruket kommer med största sannolikhet ingå i portföljen. Sådana insatser kan även omfatta användandet av garantier. Bättre social trygghet är också en förutsättning för att bondehushållet ska våga ta på sig den större risk som förbättrad produktivitet genom tekniska innovationer innebär. Det finns alltså ett flertal kopplingar mellan de insatser som planeras.

Bättre tillgång på förnybar energi är en annan viktig faktor. Det har även funnits planer för insatser till investeringar på solenergi för elnätet, men den aktuella situationen framstår inte som fördelaktig för vidare arbete i den riktningen. Andra metoder för utvidgandet av elnätet kommer sökas istället.

Målet att förbättra de offentliga myndigheternas funktion och i synnerhet förbättra tillgången på grundläggande sociala tjänster kommer att kräva ytterligare insatser. En del av detta kommer behöva fokusera på decentralisering och bättre funktion hos lokalmyndigheterna. Den lokala skogsnäringen är redan ett nyckelområde.

3.2 Genomförande: Portfölj och portföljutveckling

1. Stärka respekten för lagstyre och tillgång till rättssystemet

Stöd till justitiedepartementet är redan etablerat, men har sitt fokus på mänskliga rättigheter. Detta stöd kommer utökas till att förbättra tillgången till rättsväsendet. För att denna ska förbättras anses det viktigt att inkludera partner från civilsamhället. Diskussioner pågår även om möjligheten att stödja rättsväsendets förbättrade funktion genom en stödform med betalning för resultat.

Beslutat: Justitiedepartementet ; Centre pour le Gouvernance Démocratique (CGD); Autorité Supérieure de Controleur de l'Etat – Lutte contre la Corruption (ASCE-LC) ; Nationalförsamlingen ; Présimetre (14 NGO:er i samarbete)

2. *Starkare demokratiska institutioner och ökad öppenhet och kapacitet i statsförvaltningen*

Detta blir en övergripande målsättning för båda stödområdena. Diskussioner pågår om eventuellt stöd till stärkt kapacitet genom en moderniserad och meritbaserad **roll för civiltjänstemannen**, en övergång till programmatisk budgetering, förbättrad kunskap om demokratisk styrning och **korruptionsbekämpning**. Den stödform som diskuteras för detta är ett resultatbaserat P4R-program under ledning av Ministère de la Fonction Publique i samarbete med Världsbanken, (involverar justitiedepartementet och utbildningsdepartementet).

Beslutat: ASCE-LE ; Nationalförsamlingen ; Présimetre; National Democratic Institute (NDI); Justitiedepartementet ; CGD ; Tree Aid ; Gestion Intégrée des Ressources en Eau (GIRE - Integrerad förvaltning av vattenresurser) ; Institute National de la Statistique et Démographie (INSD) Census.

3. *Stärka respekten för mänskliga rättigheter, särskilt för kvinnor och flickor, och ökade möjligheter för utsatta personer att utöva sina rättigheter*

Stärkta insatser på området rättigheter för kvinnor och barn, inklusive reproduktiva rättigheter, kommer att sökas. På området **sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter** ska arbetet börja med en kartläggning. Mänskliga rättigheter – även demokrati – kommer även att stärkas genom ökad medvetenhet hos medborgarna, i synnerhet på landsbygden. I detta syfte kommer stöd till partner inom kommunikation och **media** att vara en nyckel och ska utredas.

Beslutat: Justitiedepartementet; Présimetre, Common Gender Fund (FCG), National Democratic Institute, Tree Aid – produktivt lokalt skogsbruk, GIRE – integrerad vattenförvaltning.

4. *Bättre kapacitet hos civilsamhället att främja öppenhet, ansvarsskyldighet och större respekt för mänskliga rättigheter, demokrati och lagstyre*

Vissa insatser är under övervägande. På området stöd till jämställdhet behövs en mer genomgående strategisk jämställdhetsanalys. Detta väcker frågor om hur arbetet för ökad **kvinnlig politisk representation** kan nå bättre resultat, till exempel med deltagande från NDI. CGD är en struktur som är främst urban i sitt perspektiv på demokratisk styrning, medan många av utmaningarna fortfarande rör landsbygd och lokalsamhällen.

Beslutat: CGD – demokratisk styrning, Présimetre (14 olika organisationer), FCG – gemensam jämställdhetsfond, Tree Aid – produktivt lokalt skogsbruk,

5. *Bättre möjligheter till hållbar försörjning med fokus på småskaligt jordbruk*

Bättre förvaltning av vatten och mark är en nyckel till stärkt produktivitet. Förbättrade marknader, förbättrad motståndskraft, till exempel genom jordbruksförsäkringar, skulle vara ett viktigt bidrag. Jordbrukets tekniska förändringsaspekt måste också beaktas.

I och med beroendet av nederbördsjordbruk och den allvarliga livsmedelskrisen under året, krävs även insatser för att kunna bedriva odling under kommande säsong. Detta kommer ske vid sidan om det akuta livsmedelsbiståndet och i samordning med regeringens handlingsplan. Mest relevanta partner för detta är FAO och WFP.

Beslutat: ProValAB – förbättrad användning av vattenresurser och marknadsutveckling för mindre dammar, GIRE , Internationella naturvårdsunionen (IUCN) – lokalt skogsbruk och klimatförändringar, Tree Aid – produktivt lokalt skogsbruk

6. *Bättre styrning och hållbar användning av naturtillgångar*

Då produktionsökningar inom jordbruk och skogsbruk måste vara hållbara för miljön kommer de insatser som anges ovan även bidra till det här målet.

Beslutat: ProValAB – förbättrad användning av vattenresurser och marknadsutveckling för mindre dammar, GIRE – produktiv användning av vattenresurser, IUCN – lokalt skogsbruk och klimatförändringar, Tree Aid – produktivt lokalt skogsbruk

7. *Ökad produktion av och tillgång på hållbar, förnybar energi*

Det här är ett nytt område för Sida, dock är överväganden och utredningar redan ganska långt framskridna.

Beslutat: REACT – utmaningsfond

8. *Förbättrad tillgång till grundläggande offentlig service och social trygghet*

Program för social trygghet kan baseras på utnyttjandet av offentlig service, till exempel utbildning och sjukvård, för att hindra fattigdom från att ärvas mellan generationer. Den exakta utformningen av program för social trygghet har dock ännu inte beslutats, då regeringens strategiska vägplan fortfarande håller på att tas fram, på initiativ av och med ekonomiskt stöd från Sida.

Beslutat: UNICEF-förstudie, regeringens strategiska vägplan

3.3 Ekonomisk planering

Tabellen nedan visar att genomförandet av den nya strategin planeras med en inledande 30/70 procents distribution mellan stödområdena, där volymen beräknats baserat på det huvudsakliga målet för respektive insats. Distributionen kan sedan ändras allt eftersom synergier och sekundära målsättningar identifieras.

Stödområde		2018	2019	2020	2021	2022	
Demokrati, MR, lagstyre och jämställdhet	Beslutat (MKr)	35	20	15	-	-	376
	Planerat	35	54	91	63	63	
Motståndskraft, naturtillgångar, klimat och energi	Beslutat	26	56	28	9	1	983
	Planerat	130	198	171	178	186	
Summa		226	328	305	250	250	1359

Planen **inkluderar inte** den planerade mekanismen “betalning för resultat” (P4R), vilken uppskattas till mellan 250 och 500 miljoner kronor för strategiperioden och håller på att diskuteras med regeringen i Burkina Faso. Utformningen av detta stöd kan göra att distributionen mellan de två stödområdena förändras. P4R-mekanismen omfattar även det viktiga elementet att stärka regeringens institutionella kapacitet, genom att främja resultatorienterade rutiner.

3.4 Observation

Strategins genomförande och vidareutveckling kommer åtföljas av specifika studier och analyser. Studier om mänsklig trygghet och främjandet av jämställdhet har redan beslutats. Dessa studier riktas till externa forskare. Nya eller uppdaterade flerdimensionella fattighedsanalyser kommer göras av Sida efter en tid. Fortsatta fördjupade diskussioner med partnerorganisationer, användningen av kommande nationell statistik och ytterligare beställda studier hör till de informationskällor som kommer användas. Konkreta insatser kommer observeras genom aktivt deltagande i styrkommittéer, där vi fungerar som observatörer, och genom en ökad frekvens på fältbesök.

En målsättning är att anvisa mer tid från förberedandet av insatser till observationsfasen, där möjligheten till inläring blir större genom fältbesök och informationsinhämtning. En sådan nyorientering skulle även innebära större flexibilitet för nya riktningar inom enskilda program och insatser eller över hela strategin. Detta är dock avhängigt av vår förmåga att frigöra personal från arbetets tidskrävande förberedelsefaser.